

„Csak a valószínűtlen igazán valószínű, csak a hihetetlen igazán hihető.” – lehetséges világok Kosztolányi Dezső *Esti Kornél*-novelláiban

Tarnai Csillag

ELTE BTK Távol-keleti Intézet, Japán Tanszék

tarnai.csillag@gmail.com

„Játék azzal, ami baljóslatúan komoly.” – írja Szegedy-Maszák Mihály Kosztolányi-monográfiájában az *Esti Kornél*-novellákról, és a kiterjedt recepcióban a mai napig fontos szerepet kap játék–komolyság, valamint valóság–fikcionalitás dichotómiáinak vizsgálata a szövegekben. A játék és a fikcionalitás meghatározó szerepe abban is megmutatkozik, hogy a novellákban számos alkalommal jelennek meg a történetvilágban (*story world*, Herman) olyan lehetséges világok (*possible worlds*, Doležel és Ronen), amiket a fikción belül létező karakterek alkotnak meg egy játékközösségben.

Kutatásomban a fikcionalitás és a lehetséges világok elmélete felől új irányból közelítve az *Esti Kornél*-novellákat bemutatom, hogy a játékközösségeken alapuló világalkotás milyen módon erősíti a szövegek metanarratív és narratív játékon alapuló jellegét. Előadásomban a történetvilágon belül kialakuló párhuzamos világokat vizsgálva egymás mellé kerül többek között a *Pofon* című novella, illetve az *Ötödik fejezet*, új megvilágításba helyezve az *Esti Kornél* és az *Esti Kornél kalandjai* novellafüzérek kapcsolatát. A szövegek metanarrativitását, illetve a lehetséges világok kialakulását tovább erősíti az *Esti Kornél* karakterének megalkotottsága kapcsán felmerülő fikcionalitás kérdése is. Előadásomban ennek megfelelően az *Esti Kornél*-novellákban fontos szerepet kapó játékot nem mint esztétikai kategóriát, hanem a fikcionalitás és a lehetséges világok megvalósulásának alapvető komponensét vizsgálom.